

Hej käre Thorvald

Äntligen tar jag mej tid att ge något livstecken från Gotland. Det är väl än en gång belägg för devisen att inget ont utan att det har något gott med sig, Då syftar jag på det oväder vi har idag, hård vind med snöbyar som gör att alla tankar på att åka till Gerum har fått stå tillbaka för förnuftet. Beträffande väder så berättade far, när jag igår ringde honom för att meddela att jag avstod från att åka ut igår efter jobbet som planerat, att den första Mars 1931 var det så mycket snö att mannarna som skulle öppna vägen upp till Levide behövde använda 'lämpbord' som han benämnde det alltså måste det ha varit högre än man kunde nå att kasta över vallarna så att en hylla med en man som kastade vidare fick användas, det talades om att man fick vara aktsam så att man inte stötte i elledningarna.

Innan jag försöker berätta lite mer övergripande om vad som hänt sedan vi sist träffades skall jag först och främst skicka ett stort tack till dig för att du trots allt skriver till oss då och då, du skall veta att vi uppskattar det verkligen.

Vad far anbelangar så har han flera gånger bett mej att skriva till dig, själv beklagar han att förmågan att skriva är så nedsatt så att det känns fruktlöst att försöka. I övrigt känns det lika roligt varje gång jag kommer, nästan varje helg, att se honom klara sig själv så pass bra och mest få höra att han trivs så bra på hemmet. Hans hälsa har väl inte undgått några stora förändringar. Dock gjorde hans alltmer besvärande inkontinens att man satte in kateter för ett par månader sedan, det tycker vi alla fungerar väldigt bra utan några besvär. För att i någon mån bibehålla en funktion i blåsan stryps katetern några gånger om dagen i en till två timmar. I början av mars är tid uppsatt hos urolog för att avgöra om något kan göras operativt för att avhjälpa problemet. Vid en synundersökning nyligen för att få nya glasögon konstaterades att ena ögat var något nedsatt på grund av starr.

Vid Mickelbys har det väl inte hänt några påtagliga förändringar, Stig sköter det dagliga med ett välfyllt svinhus som tillsammans med betodlingen ger ett hyfsat bidrag till lånekostnaderna som jag ansvarar för. Nu är i alla fall allt med köp och lagfart i mitt namn helt klart efter alla turer. Konkursen för Stig är nu snart färdig-utredd vilket pekar på en ganska stor restskuld för honom vilket ju medför att jag kommer att få fortsätta att ansvara för ekonomin i driften. Engagemanget har för min del medfört en ekonomisk belastning som gör att mina önskningar om utlandsresor är svåra att infria. Dock blev det en vecka i April -97 på Fuerteventura eftersom min dotter Regina och hennes Peter med kort varsel bestämde sig för att dra iväg för att gifta sig istället för det planerade bröllopet till sommaren. Mina flickor, då helt ovetande om detta hade samlat ihop till en grundplåt för utlandsresa som jag fick till min 50-årsdag i Mars.

Mitt arbete blev efter nedläggningen av verksamheten i Klintehamn, en förflyttning till fabriken i Slite som har specialiserats kring kretskorts- tillverkning. Där sysslar jag nu mest med skrivning i kvalitetssystem och internkontrollinstruktioner som fabrikschefen tidigare i huvudsak fått göra själv. Nu kan jag ännu bättre förstå dina tidigare problem med organisation som inte fungerar eftersom denna fabrik är långt efter i organisations- tänkande i jämförelse med kablage-bolaget. Vid årsskiftet fick vi dock ny vd i företaget som vi hoppas skall kunna leda utvecklingen framåt. Mina fackliga uppdrag har genom flyttningen också förändrats, fabriken har ju sin valda klubbstyrelse som jag efterhand får arbeta mig in i, i höstas fick jag uppdraget som huvudskyddsombud. Däremot har jag en plats i den lokala avdelningsstyrelsen som inte påverkas eftersom jag är kvar inom metalls avtalsområde, tyvärr är enda utbytet med fastlandet bara någon avtalskonferans i Stockholm varje år. Det är genom detta som jag fått tillgång till den dator som jag nu skriver på, avdelningen hade innan jag blev invald förra året beslutat om en satsning för utveckling av styrelseledamöternas arbete genom datakommunikation mellan mötena. Vad jag ännu saknar är en skrivare som vi får bekosta själva, alltså får jag ta med filer på diskett till jobbet för att skriva ut. Vi är uppkopplade genom ett lokalt nätverk som heter Tjelvar, där skall finnas möjlighet till så väl mail som att skicka fax. Dock har jag hittills bara använt mig av mail som vi gemensamt har fått genongång i. Vad jag kan se saknas en fil för fax i installationen av min dator När jag får låna inst.CD:n och får igång faxfunktionen hoppas jag kunna skicka brev den vägen till dig. Om du har internetuppkoppling, skulle vi nog kunna få kontakt även den vägen

Barnbarnen blir bara fler, för att börja med Lotta som är min yngsta f.-72 har hon nu en dotter f. - 91 son f.-95 son f.-97. Nästa är Paula f.-70 som har son f.-90 son f.- 93. Sedan Regina som för övrigt Hilmer förrättade dopet av -68 dotter f.-95 dotter f.-97. Sen har vi Åsa f.- 64 som har ett gäng flickor f.- 87, -89, -91, -93 och ytterligare ett på väg, det tycks som pojken är väldigt viktig. Äldsta flickan Agneta har en son f.-81 dotter f.- 87 samt en son f.- 90.

Nu har även Louise fått sitt första barnbarn, en kille på fyra månader. Du förstår säkert att det inte är så lätt att få tiden att räcka till allt som man gärna skulle vilja göra.

Det känns ändå som jag har fått en stor gåva genom min förmåga att alltid ta vara på varje dag för sig utan att jaga för att hinna ikapp tiden som jag ser så många plågas av. Med detta vill jag sluta med de hjärtligaste hälsningar från oss alla till er alla.

Holger

